

Stilling den, at jeg er stemt for, at dette Oplysningskontor knyttes nær til Udenrigsministeriet, men dog saaldes, at der i dette Kontor ansættes saavel Folk med teknisk som Folk med nationaløkonomisk, forretningsmæssig og landbrugsmæssig Uddannelse, og saa regner jeg med, at de Indberetninger, der kommer til Udenrigsministeriet fra Gesandterne eller Konsulerne, gaar til Kontoret og bliver sorteret dér og faar en foreløbig erhvervsmæssig Bearbejdning af de dér ansatte, specielle Folk, som har Forstand paa hver sin Afdeling, for siden at drøftes af det foreslaaede Arbejdsudvalg. Jeg lægger Vægt paa den Bestemmelse, der er truffet, og som har fundet Tilslutning i Kommissionen, at alle Erhverv faar lige Ret til at faa tilsendte de Oplysninger, som foreligger, og som har Interesse for dem, og det selv om et Erhverv skulde beslutte ikke at lade sig repræsentere i det Erhvervsraad, der er Tale om. Men denne lige Ret til at faa Oplysninger fra de forskellige Erhverv kan man kun vente og forlange skal ske Fyldest, naar det i alt væsentligt bliver en Statsinstitution.

Jeg stiller mig noget tvivlende overfor Nyttens af det foreslaaede Erhvervsraad til Fremme af Oplysningsbureauets Samarbejde med Erhvervene. Raadet, der skal bestaa af Repræsentanter for de vigtigste Erhverv, vil komme til at bestaa af godt en Snes Mennesker. Jeg tror, dette Raad vil komme til mest at figurere paa Papiret uden at faa nogen synderlig reel Betydning. Jeg kan ikke se rettere, end at det, der vil faa Betydning, er det Arbejdsudvalg paa 5 Medlemmer, som Raadet vælger af sin Midte, repræsenterende de forskellige Hovederhverv, og jeg synes, at det enkelte Hovederhverv godt selv kunde udpege den Mand, det ønskede sig repræsenteret ved i Arbejdsudvalget.

Heraf følger, at jeg maa være imod det, man holder paa fra anden Side, nemlig at faa et Oplysningskontor oprettet privat af Erhvervene. Det er især Handelens Repræsentanter, der er ivrige for dette. Det er, som bekendt, navnlig det ærede Medlem af Landstinget Hr. Schovelin og det ærede Medlem Hr. Fraenkel, der er ivrige Talsmænd herfor, og jeg synes, de i deres Motivering navnlig stærkt understreger, at en saadan Ordning vil blive til mest Fordel for den enkelte. Den, som hitter paa noget, den, som gør en Opfindelse, den, som opdager en Chance, skal have Lov til til det yderste at udnytte denne Chance. Det skal med andre Ord ikke være alles Tarv, disse Oplysningers Fremskaffelse skal have for

Oje. Man anker over og finder det ikke rigtigt, at et Statskontor skal udlevere alle de Oplysninger, det faar. Men det er netop det, jeg kalder et Gode. Dette forskellige Syn paa Forholdet kan maaske hænge sammen med, at Handelserhvervet er noget mere individuelt end Landbrugserhvervet. Landbrugserhvervet er mere alment, Landbrugets Produktion er mere en Enhed. Det har da ogsaa hidtil været saadan, at jo bedre og finere Produkter vi kunde fremstille af de forædlede Landbrugsvarer, og jo mere vi kunde fremstille, desto større Chance var der for ved det bedste Salg at opnaa de højeste Priser. Derfor maa jeg som Repræsentant for Landbruget holde paa, at de Oplysninger, som fremskaffes gennem Udenrigsministeriet, bliver tilgængelige for alle i Erhvervene; saa maa disse selv gennem deres Organisationer drage den Nytte af dem, de kan. Ethvert Erhverv maa, uden Hensyn til om det er repræsenteret i Erhvervsraadet eller ikke, have Adgang til at kræve nye Oplysninger indhentet om et eller andet Spørgsmaal, som har Interesse for det paagældende Erhverv. Det tror jeg vanskeligere kunde lade sig gøre, hvis man opretter et privat Erhvervs-kontor. Jeg vil paa Forhaand antage, at i alt Fald Landbruget ikke vil deltage i et saadant privat Erhvervs-kontor, og det regner man vist for øvrigt heller ikke med. Det er stadig Handelen, der taler for det. Selv Industrien er noget tilbageholdende overfor det private Erhvervs-kontor.

Skulde det ikke blive til noget med det i Lovforslaget foreslaaede Oplysningsbureau for Erhvervene, maatte man jo ordne sig paa anden Maade. Jeg gaar ud fra, at Udenrigsministeriet alligevel vil modtage de Oplysninger, som kan være af Betydning for Erhvervene, og jeg kunde tænke mig, at man lod Oplysninger, der vedrørte Landbruget, passere gennem Landbrugsministeriet, hvis der i dette Ministerium blev antaget en Mand med god landbrugsmæssig Uddannelse. Jeg mener for øvrigt, at en saadan Mand i det hele taget tiltrænges i Landbrugsministeriet, uden Hensyn til hvordan dette Forhold bliver ordnet.

Om Pressebureauet skal jeg bemærke, at jeg er ikke og aldrig har været nogen Ynder af den Institution. I alt Fald vil jeg være imod, at det kommer til at indtage en saa fremtrædende og ledende Stilling indenfor Udenrigsministeriet, som man fra anden Side har ønsket. Der kunde være nogen Fare for, at et saadant Pressekontor blev ledet i en bestemt Politik og et bestemt Partis